

De Hodja Yogi

Verhaal van de Maand
mei 2005

Toen Hodja in India was, kwam hij langs een eigenaardig uitziend gebouw, waar bij de ingang een kluizenaar zat. Hij maakte een onthechte, kalme indruk en Hodja wilde een gesprek met hem aanknopen.

- Ongetwijfeld, bedacht hij, heeft een vroom filosoof als ik iets gemeen met dit heilige individu.

- Ik ben een yogi, zei de heremiet in antwoord op de vraag van Hodja. En ik wijd mij aan het dienen van alle levende dingen, vooral vogels en vissen.

- Staat u mij alstublieft toe bij u te komen zitten, zei Hodja. Want wij hebben, zoals ik verwachtte, iets gemeen. Ik voel me sterk aangetrokken tot uw gevoelens, omdat een vis ooit mijn leven redde.

- Wat een plezierig toeval! zei de yogi. Ik heet u met het grootste genoegen welkom. In al mijn jaren van toewijding aan de dieren had ik tot dusver nimmer het voorrecht van een dergelijke nauwe omgang met hen als u. Redde uw leven! Dat bewijst ruimschoots de juistheid van onze leerstelling dat alles in het dieren-

rijk vervlochten is.

Hodja bracht enkele weken zittend door naast de yogi, bestudeerde zijn navel en leerde verscheidene zonderlinge lichaams oefeningen.

Tenslotte vroeg de yogi hem:

- Indien het u, nu we elkaar wat beter kennen, mogelijk zou zijn mij deelgenoot te maken van uw buitengewone ervaring met de leven-reddende vis, zou ik mij meer dan vereerd voelen.

- Ik ben daar niet zeker van, zei Hodja. Nu ik nader heb vernomen van uw ideeën.

De yogi bleef echter aandringen, met tranen in de ogen, noemde hem 'meester' en wierp zich met zijn voorhoofd in het stof voor hem.

- Uitstekend, indien u er op staat, zei Hodja. Al weet ik niet geheel zeker of u klaar bent [om uw uitdrukking te gebruiken] voor de openbaring die ik zal doen. De vis redde twijfelloos mijn leven. Ik was bijna gestorven van de honger toen ik hem ving. Hij verschaftte me voor drie dagen voedsel.

- vrij naar een verhaal
over Nasreddin Hodja
- opnieuw verteld door
Marcel van der Pol
- afbeeldingen: internet